

Győri Ítéltábla
Pf.I.20.156/2013/3. szám

A Győri Ítéltábla dr. Péntek Árpád ügyvéd által képviselt **felperesnek** jogtanácsos által képviselt **alperes** ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Veszprémi Törvényszék Veszprémben, 2013. március 28. napján kelt 10.P.20.222/2012/20. számú ítélete ellen a felperes részéről 23., az alperes részéről 24. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

Í T É L E T E T:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezését részben megváltoztatja, az alperes által a felperes részére fizetendő vagyoni kártérítés összegét 2.916.342.- (kettőmillió-kilencszáztizenhatezer-háromszáznegyvenkettő) forintra és ennek 2011. április 1-től számított, az elsőfokú ítéletben írt mértékű kamataira felemeli.

Köteles az alperes megfizetni a felperesnek 2014. július 1-től kezdődő hatállyal minden hónap 10. napjáig az adott hó vonatkozásában esedékességgel havi 37.389.- (harminchétezer-háromszáznolcvankilenc) forint járadékot.

Az alperes által a felperesnek az elsőfokú ítélet szerint fizetendő nem vagyoni kárpótlás összegét 1.500.000.- (egymillió-ötszázezer) forintra és annak az elsőfokú ítéletben írt kamataira leszállítja.

Az alperes által az államnak az illetékügyben eljáró hatóság felhívására fizetendő kereseti illetéket 253.000.- (kettőszázötven-háromezer) forintra leszállítja.

Mellőzi az alperesnek a felperes javára 21.020.- (huszonegyezer-húsz) forint elsőfokú perköltség megfizetésében történő marasztalását.

Köteles az alperes megfizetni az államnak az illetékügyben eljáró hatóság felhívására 165.500.- (egyszázhatvanötezer-ötszáz) forint feljegyzett fellebbezési illetéket.

Az ezt meghaladóan feljegyzett 871.100.- (nyolcszázhetvenegyezer-egyszáz) forint együttesen számított kereseti és fellebbezési illetéket az állam viseli.

Köteles a felperes 15 napon belül megfizetni az alperesnek 10.000.- (tízezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A **felperes** a 2007. november 26. napján elszenvedett közlekedési balesetből eredő kárigénye alperes általi megtérítését kérte a 2008. szeptember 19. napján előterjesztett **keresetében**. A felperes vagyoni kártérítésként a 2008-2010 évekre havonta 51.813.- Ft, összesen 1.865.280.- Ft elmaradt jövedelem, 2011. március 1. napjától számítottan havi 51.813.- Ft járadék, továbbá keresőképtelensége - 2007. november 26. napjától 2008. május 9. napjáig terjedő - időszaka vonatkozásában havi 20.000.- Ft, összesen 110.000.- Ft élelemfeljavítási, vitamin-, utazási és gyógyszer-többletköltség, nem vagyoni kárpótlásként 4.500.000.- Ft és ezen összegek után járó törvényes mértékű késedelmi kamat megtérítésére kérte kötelezni az alperest.

Az **alperes ellenkérelme** a kereset részbeni elutasítására irányult. A felperesi követelés jogalapját nem vitatva az alperes 40.000.- Ft ételmezési, gyógyszer- és utazási költséget elismert, ugyanakkor előadta, hogy ezen igény vonatkozásában már 17.000.- Ft-ot megtérített. Az alperes a felperes elmaradt jövedelem iránti keresete elutasítását kérte. E körben előadta, hogy a felperes sérülése gyógyultnak tekintendő, így munkáját el tudná látni. Az a tény, hogy a felperes más munkát nem talál nem áll okozati összefüggésben a balesettel, az a kialakult gazdasági válság következménye. Az alperes vitatta továbbá a felperes nem vagyoni kárpótlásra vonatkozó tényállításait, ezen felül a bekövetkezett hátrányok és ezek a balesettel fennálló okozati összefüggését.

Az **elsőfokú bíróság ítéletével** 1.084.834.- Ft vagyoni kártérítés és késedelmi kamatai, 3.000.000.- Ft nem vagyoni kártérítés és késedelmi kamatai, továbbá a jogi előadó munkadíját, a le nem rótt illetéket és szakértői költséget magában foglaló - a pernyertesség-pervesztesség arányához igazodó - perköltség megfizetésére kötelezte az alperest.

Az elsőfokú bíróság ítéleti tényállásában megállapította, hogy a felperes - 2007. november 26. napján a tulajdonát képező ...1 forgalmi rendszámú tehergépjárművel elszenvedett közúti balesete során - singcsontja eltört. A balesetet okozó ...2 forgalmi rendszámú tehergépkocsi kötelező felelősség-biztosítója az alperes.

A felperes singcsonttörését operáció útján helyreállították, ezt követően a 2007 és 2008 években öt kontroll vizsgálaton és 17 alkalommal gyógytornán jelent meg. A balesetet követő egy hónapban felperes - az életmódját javítandó és a gyógyulását elősegítendő - nagyobb mértékben gyümölcsöt fogyasztott, C-vitamint és kalcium-tartalmú készítményeket szedett, emellett a karizomzat erősítését szolgáló kenőcsöt használt.

Felperes singcsonttörése mára orvosi szempontból gyógyultnak tekinthető, azonban gyengébb szorítóerő és az alkar kifelé csavarásakor, a csukló hajlításakor jelentkező fájdalomérzet maradt vissza. A felperes baleset idején fennálló élettársi kapcsolatának megszakadása a baleset következményeként jelentkező egzisztenciális bizonytalanságára és kedvezőtlen kedélyállapotára vezethető vissza. A felperes jelenleg is depresszív, időnként pánikrohamai és dühkitörései vannak, így pszichiátriai kezelésre szorul, azonban állapota javulhat. A balesetet követően felperes szabadidős tevékenységei elmaradtak, baráti köre beszűkült, a tüzelő előkészítésével járó feladatokat sem tudja ellátni.

A felperes a baleset bekövetkezését megelőzően egyéni vállalkozása keretében teherfuvarozóként dolgozott. Jellemzően tüzelő- és építőanyag szállításával 2006-2007. években elért átlagos adózás előtti eredménye 448.672.- Ft/év.

A törvényszék rögzítette, hogy a felperes 2007. november 26. napjától 2008. május 5. napjáig keresőképtelen állományban volt, ezen időszak alatt részére 338.892.- Ft táppénz került kifizetésre.

Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában a vonatkozó jogszabályi helyek - 190/204. (VI. 8.) Kormány rendelet 8. § (1) bekezdése, Ptk. 346. § (1) bekezdése, 339. § (1) bekezdése - felhívásával megállapította, hogy a felperes által a balesettel összefüggésben keletkezett kár és annak összegszerősége bizonyítása esetén az alperes, mint a balesetet okozó gépjármű kötelező felelősség-biztosítója helytállási kötelezettséggel tartozik.

Az elsőfokú bíróság az elmaradt jövedelem tekintetében a felperes táppénz időszaka vonatkozásában - 2007. november 26. napjától 2008. május 9.

napjáig - a keresőképtelenség balesettel való okozati összefüggését megállapította, hiszen a táppénzre felperes singcsonttörése adott okot. Ezen túlmenően a perben kirendelt igazságügyi orvosszakértő véleménye és tárgyaláson történő meghallgatása alapján rögzítette, hogy a felperes továbbra sem képes a balesetet megelőzően folytatott munkavégzésre. Ebből következően a felperes valamennyi elmaradt jövedelme okozati összefüggésben áll az elszenvedett kartöréssel.

Az elmaradt jövedelem összegszerű meghatározása vonatkozásában a törvényszék a perben kirendelt igazságügyi könyvszakértői vélemény alapján a felperes éves átlagos jövedelmét 448.672.- Ft-ban, azaz 37.389.-/hó összegben állapította meg. Kifejtette, hogy a felperes e körben nem érvényesíthet követelést bevétel és jövedelem címén is, hiszen a jövedelem részét képezi ugyan a bevétel, de azok nem azonosíthatóak, a felperes keresetének megfelelő döntés kétszeres elszámolást eredményezett volna. A törvényszék álláspontja szerint a könyvszakértői vélemény a pénztárkönyvi kivonatok és az adóbevallás eltérősége ellenére is aggálytalan. Mindezekre tekintettel 2008. január 1. napjától 2010. december 31. napjáig tartó időszakban a felperes elmaradt jövedelmét 1.383.726.- Ft-ban állapította meg. A felperes vállalkozásából a 2008-2010 években befolyt jövedelme, minthogy az rendkívüli munkateljesítmény eredménye, a Ptk. 365. § (3) bekezdése alapján az elmaradt jövedelem meghatározásakor nem vehető figyelembe. Ugyanakkor a felperes elmaradt jövedelme a táppénz összegével csökkentendő, így az 1.044.834.- Ft-ban állapítható meg.

Az elsőfokú bíróság a felperes gyógyköltségének (40.000.- Ft) és elmaradt jövedelmének megfelelően mindösszesen 1.084.834.- Ft vagyoni kár és középárányos késedelmi kamatai megtérítésére kötelezte az alperest.

Értékelte, hogy a felperes az elszenvedett singcsonttörés következményeként a korábbi munkáját a továbbiakban huzamos időn keresztül nem tudja gyakorolni, ezáltal egzisztenciális helyzete megrendült, mely közepesen súlyos depresszió kialakulásához vezetett. Mindezzel összefüggésben élettársi kapcsolata megszakadt, baráti társasága beszűkült. A törvényszék a felperest ért nem vagyoni hátrányok kiküszöbölésére 3.000.000.- Ft nem vagyoni kárpótlást ítélt alkalmasnak, emellett a baleset időpontjától kezdődően késedelmi kamatról rendelkezett.

A felperes fellebbezésében az alperes 1.526.388.- Ft elmaradt jövedelem és 2009. július 1. napjától kezdődően középárányos késedelmi kamatai, valamint 2011. január 1. napjától havonta 51.813.- Ft járadék megfizetésre

kötelezésével és a nem vagyoni kárpótlás összegének 4.500.000.- Ft-ra való felemelésével kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatását.

Álláspont szerint a törvényszék a tényállás helytelen felderítése következményeként állapított meg 1.044.834.- Ft elmaradt jövedelmet. E körben "A" igazságügyi könyvszakértő azon megállapítására hivatkozott, miszerint a rendelkezésre bocsátott pénztárkönyvi könyvelés alapján 2008-2010 években összesen 8.378.005.- Ft bevétel és 1.865.280.- Ft jövedelemkiesés volt. Előadta, hogy a vállalkozói kivét költségként gyakorlatilag nem értékelhető a vállalkozó oldalán, a szakértő az elért eredményt növelte ennek összegével. A tényleges elmaradt jövedelem, az 1.865.280.- Ft jövedelemkiesés máshonnan megtérülő jövedelemmel - az igazolás szerinti 338.892.- Ft baleseti táppénzzel - csökkentett összege, azaz 1.526.388.- Ft. Az ennek alapján számított, 2011. március 1. napjától kezdődően 51.813.- Ft járadék iránti igényről az elsőfokú bíróság nem rendelkezett. A felperes álláspontja értelmében a közlekedési baleset és a vállalkozói tevékenysége ellehetetlenülése közötti ok-okozati kapcsolat kétségtelenül fennáll.

A nem vagyoni kárpótlás körében kiemelte, hogy a baleset során elszenvedett singcsonttörés okán műtėti beavatkozásra szorult, ezt követően hosszú heteken keresztül aludni, pihenni sem volt képes. Mára megállapítható, hogy maradandó károsodás érte, hiszen bal keze munkavégzési képessége csökkent, annak terhelése, mozgatása fájdalommal jár. Mindez jelentős idegi terhet rótt felperesre, melynek következtében közepesen súlyos depresszióban szenved. Ingerültsége, türelmetlensége miatt élettársát is elveszítette, korábbi szabadidős tevékenységei elmaradnak és baráti társasága is beszűkült. A balesetet megelőzően kiegyensúlyozott volt, sohasem jelentkeztek nála pszichiátriai betegségekre utaló jelek. Megítélése szerint megváltozott életkörülményeire, személyi sérülésére és annak pszichés következményeire tekintettel az elszenvedett hátrányok enyhítésére 4.500.000.- Ft összegű nem vagyoni kárpótlás alkalmas.

Az alperes fellebbezésében a kereset teljes elutasításával, a felperesi fellebbezésben támadott rendelkezések helybenhagyásával és a felperes első- és másodfokú perköltségben történő marasztalásával kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatását.

Álláspontja szerint az elmaradt jövedelem tekintetében a felperes elmaradt szerződéses munkái és a perbeli baleset között okozati összefüggés nem állapítható meg, hiszen a becsatolt iratok alapján a "B" Kft. még 2008 évben - tehát a balesetet követően - is jelentős kifizetéseket teljesített felperesnek, ebből következően a felperes munkakapcsolata nem a 2007 évben elszenvedett kartörése miatt szűnt meg. Ezen túlmenően az elsőfokú bíróság ítélete az elmaradt jövedelem összezszerűsége vonatkozásában sem alapos, hiszen az igazságügyi könyvszakértő nem az adóbevallás adataival számol a

2008-as évet illetően, 2010 év tekintetében pedig sem számlák, sem adóbevallás nem került becsatolásra. Elfogadhatatlan azon törvényszéki álláspont, miszerint a 2009-ben keletkezett 142.211.- Ft nyereség rendkívüli munkateljesítménnyel elért eredménynek tekintendő, ennek megítélése ugyanis szakértői kompetenciába tartozik.

A kimutatott jövedelem-veszteség és a baleset közötti okozati összefüggés nem bizonyított, hiszen a gazdasági válság a szállítmányozási szektorra is kihatással volt, a Központi Statisztikai Hivatal adataiból is jelentősen visszaeső teljesítményértékek tűnnek ki, a gépkocsivezető szakmában történő elhelyezkedés is nehézséggel jár.

Az alperes fellebbezésében a nem vagyoni kár vonatkozásában kifejtette, hogy az elsőfokú ítélet indokolása és "C" igazságügyi orvosszakértő nyilatkozata ellentétes. Míg az ítéletből az következik, hogy a felperes teljes munkája átlagosat meghaladó erőfeszítést igényel, addig a szakértői nyilatkozat helyes értelmezése szerint a felperes által végzett munka huzamos időn keresztül végzése még egészséges ember számára is az átlagosat meghaladó erőfeszítést jelent.

Az alperes észrevételezte, hogy a balesetben felperes bal karja sérült, ugyanakkor felperes - saját elmondása szerint is - jobbkezes. Hangsúlyozta, hogy a perben kirendelt orvosszakértő megállapításai értelmében a felperes munkaképességét nem veszítette el és semmilyen fokú egészségkárosodást nem szenvedett. A felperesnél a közlekedési baleset következményeként poszttraumás stresszszavar és közlekedési fóbia nem jelentkezett. A felperes jelenlegi pszichés állapota nem a baleset eredménye. A felperes a balesetet megelőzően sem rendelkezett megtakarítással, az elsőfokú bíróság számításait alapul véve 2008-2010 években havonta 37.389.- Ft jövedelemmel rendelkezett, ez önmagában egzisztenciális problémákhoz vezet, emellett lelki állapotára - tanúvallomásokkal alátámasztottan - jelentős kihatással volt válása.

A megítélt nem vagyoni kárpótlás mind jogalapjában, mind összegszerűségében is vitatható. A megállapított nem vagyoni kárpótlás eltúlzott, nincs összhangban a bírói gyakorlattal és a balesetkori ár- és értékviszonyokkal.

Az ítéltábla a törvényszék ítéletét a Pp. 253. § (3) bekezdése értelmében a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között felülbírálvá megállapította, hogy mind a **felperesi**, mind az **alperesi fellebbezés** az alábbiak szerint **részben alapos**.

Az ítéltábla álláspontja szerint a törvényszék a szükséges körben lefolytatott bizonyítás útján beszerezett peradatok okszerű mérlegelésével helyesen

állapította meg, hogy a felperesnek a 2007. november 27. napján elszenvedett közlekedési balesettel okozati összefüggésben vagyoni és a nem vagyoni kára keletkezett.

Az elmaradt jövedelem körében felperes 2007. november 26. napjától 2008. május 5. napjáig terjedően fennálló keresőképtelensége vonatkozásában a vagyoni kárigény jogalapja kétséget kizáróan megállapítható, hiszen ezen időszakban felperes a baleset során elszenvedett singcsonttörése okán kényszerült táppénzre. Az orvosszakértői vélemény és a szakértő tárgyaláson tett nyilatkozata tartalmának megfelelő értelmezésével állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes - különös tekintettel arra, hogy az általa korábban végzett munka huzamos időn át egy teljesen egészséges ember szervezetét is megviseli - a jövőben sem képes a balesetet megelőzően folytatott munkavégzésre. A visszamaradó sérülése miatt a 2008-2010 években vállalkozása ellehetetlenült, annak ellenére is, hogy a "B" Kft-vel fennálló szerződése keretében 2008 évben 3-4 hónap időtartamban alkalmazottja útján megbízásokat teljesített. A kifejtettek miatt a felperes valamennyi elmaradt jövedelme visszavezethető a balesetre.

A felperes gerincbántalmait érintő alperesi hivatkozás kapcsán az ítélet tábla kiemeli, hogy a lefolytatott bizonyítás anyaga szerint a felperes a baleset előtt a természetes kórokra visszavezethető betegsége mellett is el tudta látni a foglalkozásával összefüggő tevékenységet, erre azonban a balesettel okozati összefüggésben kialakult egészségi állapota folytán már nem képes. Az egységes bírói gyakorlat szerint (BH.2008.146., BH1978.519.) az alperes tehát a munkaképtelenséggel összefüggő teljes kárért felelős.

A Ptk. 357. § (1) bekezdésének első fordulatában foglaltak szerint a balesetet szenvedett személy keresetveszteségét (jövedelemkiesését) általában a balesetet megelőző egy évben elért rendszeres kereset (jövedelem) havi átlaga alapján kell meghatározni.

Az összegszerűség tekintetében az elsőfokú bíróság helyesen hivatkozott az igazságügyi könyvszakértő megállapításaira. Mind az elmaradt jövedelem, mind a járadék vonatkozásában irányadó a felperes éves átlagos jövedelmeként meghatározott 448.672.- Ft, mely havi bontásban 37.389.- Ft-ot jelent. A felperes 2006 évben elért rendszeres keresetének átlaga irányadó jövedelemkiesése meghatározásakor, így az, hogy a felperes 2010 évre vonatkozóan nem csatolt számlákat, illetőleg adóbevallást az elsőfokú ítéletet összegszerűségében nem teszi megalapozatlanná. Az ítélet tábla osztotta a törvényszéknek a könyvszakértő által kellő indokokkal alátámasztott azon álláspontját is, miszerint a pénztárkönyvi kivonatok adóbevallástól való eltérősege nem képezi gátját az összegszerűség pénztárkönyvi kivonatok

adataira épített meghatározásának - mindennek csupán adójogi következményei lehetnek felperesre nézve.

A törvényszék az orvos-szakértői vélemény adatai alapján okszerűen minősítette rendkívüli munkateljesítménnyel elért jövedelemnek a felperes 2009 évben megszerzett 142.211.- Ft vállalkozói nyereségét, így a Ptk. 356. § (3) bekezdésére tekintettel alappal mellőzte annak figyelembe vételét, emellett az elmaradt jövedelmet megfelelően csökkentette a táppénz 338.892.- Ft-os összegével. Az elsőfokú ítéletnek az alperest a felperes javára a 2010. december 31-ig terjedő időszakra keresetvesztesség címén 1.044.834.- Ft és kamatai megfizetésére kötelező rendelkezése tehát jogalapjában és összegét tekintve is megalapozott.

A Pp. 3. § (2) bekezdése szerint a bíróság - törvény eltérő rendelkezése hiányában - a felek által előterjesztett kérelmekhez és jognyilatkozatokhoz kötve van. A bíróság a fél által előadott kérelmeket, nyilatkozatokat nem alakszerű megjelölésük, hanem tartalmuk szerint veszi figyelembe.

A felperes P.20.222/2012/3. sorszám alatt előterjesztett beadványában egyéb vagyoni és nem vagyoni kára megjelölése mellett 2011. március 1. napjától kezdődően havonta 51.813.- Ft jövedelem-kiesés járadék formájában történő megtérítésére kérte kötelezni az alperest. Az 5. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyvben foglaltak tanúsága szerint felperesi képviselő módosított kereseti kérelmében járadék iránti igényt nem jelölt meg. Az ítélet megítélése szerint - a kérelem tartalom szerinti elbírálása elvének alkalmazásával - a felperesi képviselő fentebb megjelölt előadása - ezirányú határozott nyilatkozat hiányában - nem minősül a járadék iránti igénytől való elállásnak, illetve ekörben kereset-leszállításnak. A felperes csupán a 2008-2010 évre korábban 1.865.280,- Ft-ban előterjesztett igényét módosította akként, hogy a követelés összegét a járadékigényhez (51.813,- Ft/hó) igazította. Ebből következően a felperesi fellebbezés alapos a tekintetben, hogy az elsőfokú bíróság ezen igényről nem határozott, így megsértette a Pp. 213. § (1) bekezdésében foglaltakat, az ítélet teljességének követelményét, melynek értelmében az ítéletben foglalt döntésnek ki kell terjednie a perben érvényesített valamennyi kereseti kérelemre. Az ítélet megítélése szerint azonban ez az eljárási szabálysértés nem olyan súlyú, amely miatt a tárgyalás megismétlése, illetőleg kiegészítése lenne szükséges, így nem alapozza meg az ítélet hatályon kívül helyezését. Ezen kereseti kérelem elbírálása ugyanis további bizonyítást nem igényel, az eldöntéséhez szükséges peradatok rendelkezésre állnak.

A Pp. 253. §. (3) bekezdése értelmében a másodfokú bíróság a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között a perben érvényesített jog, illetőleg az azzal szemben felhozott védekezés alapjául szolgáló olyan

kérdésekben is határozhat, amelyekben az elsőfokú bíróság nem tárgyal, illetőleg nem határozott.

Erre figyelemmel az ítélet tábla a felperes 2010. december 31. utáni időszakra előterjesztett - keresetpótló járadékra irányuló - követelését érdemben bírálta el.

Ennek során a fentebb kifejtetteknek megfelelően keresetvesztesség címén havi 37.389.- Ft erejéig alapos felperesi követelés figyelembevételével a törvényszék által 2008. január 1. napjától 2010. december 31. napjáig megállapított 1.044.834.- Ft elmaradt jövedelem és 40.000.- Ft gyógyköltség - összesen: 1.084.834.- Ft - összegét a 2011. január 1. napjától 2014. június 30. napjáig tartó időszak vonatkozásában további 1.570.338.- Ft-tal (37.389.- Ft x 42) megemelte, ekképp az alperest 2.655.172.- Ft vagyoni kár és középarányos késedelmi kamata, a jövőre nézve pedig a folyamatos járadék körében - 2014. július 1. napjától kezdődő hatállyal - havonta 37.389.- Ft megfizetésére kötelezte.

Az ítélet tábla megítélése szerint a törvényszék a nem vagyoni kártérítés körében is helyesen állapította meg az irányadó tényállást: a felperesnek a balesettel okozati összefüggésben személyiségi jogai, a testi és lelki egészséghez fűződő jogai sérültek, az elszenvedett kártörés következményeként a felperes választott hivatása elhagyására kényszerült, ennek következménye egzisztenciális elnehezülése és várhatóan átmeneti jellegű depressziója.

Az ítélet tábla az alperes fellebbezési hivatkozásának megfelelően, a vonatkozó bírói gyakorlat tükrében és a 2007 éves ár- és értékviszonyok figyelembe vételével mérlegelte a jogsértés súlyát és következményei súlyosságát. A felperes elszenvedett singcsonttörését és az így felmerült műtéti beavatkozás, a pályamódosítás szükségességét, a pályaválasztás korlátozottságát, megrendült egzisztenciális helyzetét és élettársi kapcsolatának megszakadását, ezekkel összefüggésben kialakult közepesen súlyos, de nem végleges jellegű - a pszichiáter szakértő megállapítása szerint a balesettel közvetett okozati összefüggésben álló - depresszióját értékelve, e hátrányok vagyoni jellegű kiegyensúlyozására az elsőfokú bíróság által megállapítottaktól eltérően az ítélet tábla 1.500.000.- Ft nem vagyoni kárpótlást ítélt alkalmasnak és arányosnak.

Mindezekre figyelemmel az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben, a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta.

Az ítélet megváltoztatása, ekként a pernyertesség-pervesztesség arányának változása szükségessé tette az elsőfokú perköltség viselésére irányuló rendelkezések módosítását is. Az alperes által az államnak fizetendő illeték

összegét az ítélőtábla 253.000,- Ft-ra - a feljegyzett 524.400,- Ft kereseti, valamint a korábbi fellebbezési eljárásban felmerült 489.300,- Ft fellebbezési illeték 25 %-ára - leszállította. Az alperest a felperes javára elsőfokú perköltség megfizetésére kötelező rendelkezést mellőzte, ugyanakkor az alperes javára sem látott törvényes indokot a jogi képviselettel kapcsolatos költség megállapítására, figyelemmel arra, hogy az elsőfokú eljárásban az alperest nem ügyvéd és nem jogtanácsos, hanem jogi előadó képviselte (Pp. 75. § (2) bekezdés).

A fennmaradó 760.700,- Ft feljegyzett kereseti és fellebbezési illetéket a felperes személyes költségmentességére és a 6/1986 (VI.26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdésére és 14. §-ára figyelemmel az állam viseli.

A másodfokú eljárás során a felperes a saját fellebbezése tekintetében 20 %-ban, az alperes a saját fellebbezése tekintetében 40 %-ban bizonyult pernyertesnek. Előbbi tekintetében az Itv. 51. § (1) bekezdésében írtakra figyelemmel újabb illetékfizetési kötelezettség nem merült fel, az utóbbi körében felmerült 275.900,- Ft feljegyzett fellebbezési illeték 60 %-át a felperes köteles megfizetni az államnak, a további 110.400,- Ft illetéket pedig a felperes személyes költségmentességére figyelemmel az állam viseli (a kereseti és a korábban felmerült fellebbezési illeték arányos részével együtt tehát mindösszesen 871.100,- Ft-ot).

A pernyertesség-pervesztesség arányára és a 32/2003 (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a./ pontjában és (5) bekezdésében írtakra figyelemmel a felperesi fellebbezés körében a másodfokú eljárás során immár jogtanácsos által képviselt alperes - Áfa nélkül - 30.000,- Ft, míg az alperesi fellebbezés körében a felperes - Áfával - 20.000,- Ft másodfokú perköltségre tarthat igényt, ezek kölcsönös beszámításával kötelezte az ítélőtábla a felperest 10.000,- Ft alperesnek való megfizetésére.

G y ő r, 2014. június 12. napján

Dr. Lezsák József sk.
a tanács elnöke

Dr. Maurer Ádám sk.
előadó bíró

Dr. Szalay Róbert sk.
bíró

Kiadmány hitelélül:

Kiadó

